

Ecou de Decembrie

Flavius Laurian Duverna

Ecou de Decembrie

Cu temperaturi scăzute și zilele-n micșorare,
Cu frunzele-ngălbenite și-n mantia-i argintie
În brumă fiind îmbrăcată, a trecut Noiembrie,
Cu cerul ei plumburiu și cu zile-n puțin soare.

Astfel, ea a cedat locul, și-a venit Decembrie,
Prima lună de Iarnă, cu-ale ei dalbe covoare
Aducând mari bucurii țăranilor de pe-ogoare,
Ce grâul l-au pregătit și l-au semănat în glie.

Sub plapuma de zăpadă, firele ce-au încolțit
Primesc zilnic energia, care și-o acumulează,
Ca să iasă-n primăvară, cu paiul verde-ntărit,

Cu tendința spre belșug, spre care evoluează
Sub grija-I sfântă Divină, care toate le-a zidit,
Și ține semănătorul, cu-a lui conștiință trează.

Flavius Laurian Duverna